CUVÂNT FOLOSITOR PENTRU UTILIZATOR

De câţiva ani, noi, cei ce păstorim cărţile, am înlocuit noţiunea de cititor cu cea de utilizator. De ce? Pentru că ne-am diversificat serviciile. O carte nu este acum doar… de citit. S-a transformat într-un mijloc complex de învăţat. Poate fi însoţită de CD-uri, poate cuprinde diferite jocuri, desene de colorat sau de iniţiat. De aceea, voi, dragi copii, v-aţi … schimbat „statutul” de cititor în cel de utilizator. Nu , nu e un simplu „joc” de cuvinte. Se vrea chiar o explicaţie. Pentru cei „mai măricei”, pentru cei ce ştiu să folosească DEX-ul, e mai uşor. Vor găsi în paginile dicţionarului lămuriri asupra rădăcinii cuvântului utilizator:

„util – care poate servi la ceva, care este folositor, necesar”

La ce serveşte cartea aceasta? Vă ajută să îndrăgiţi poezia şi desenul. Vă poartă prin vers şi desen în anotimpul cel mai minunat al vieţii, **copilăria**. Este rodul „colaborării”…în familie:

tatăl – autorul versurilor, **fiul** – cel ce a realizat desenele, **mama** – „capul limpede” ce a vegheat ca „jocul” celor doi să se transforme în ceva folositor şi necesar: **o carte**.

O carte în care veţi găsi versuri şi imagini inedite despre tot ce înseamnă **UNIVERSUL COPIILOR,** dorinţa lor de-al înţelege şi al scălda în culori de bucurie, în culori de fericire.

E un „joc” util pentru voi, utilizatori copii de toate vârstele. Veţi putea asculta versurile, veţi putea descifra slovele şi veţi putea colora desenele. Un „joc”

necesar pentru a vă îmbogăţii imaginaţia cu aceste **„GÂNDURI VII PENTRU COPII” .**

Autorul cărţii, Cornel Constantin Isăilă a creat versurile din fapte reale, din întâmplări ce le-a trăit alături de băiatul său, Ştefan Vlăduţ Isăilă. Multe dintre acestea doar le-a simţit sau şi le-a închipuit în culori de suflet, în culori pornite dintr-o sensibilitate deosebită. Ochii lui crează culori izvorâte din raze ce străbat norii negri ce-i acoperă vederea. Cum e posibil? Simplu! Cornel Isăilă iubeşte viaţa, iubeşte copiii şi jocul lor. Cartea aceasta se vrea o lecţie de iubire, o lecţie de înţelegere, o lecţie de prietenie adevărată dintre părinte şi copil.

Vă doresc tuturor, celor ce veţi deveni **„utilizatorii”** acestei cărţi, să aveţi parte de asemenea iubire şi prietenie, de asemenea poftă de „joc” şi joacă creativă.

Viaţă lungă, în culori de suflet!

Atena-Mariana Zară

Cititorule,

În urmă cu jumătate de secol, în anul 1961, la Bacău s-a înfiinţat cea ce astăzi se numeşte „Asociaţia Nevăzătorilor – Filiala Bacău”. Organizaţi, membri Asociaţiei s-au apucat de treabă.

Mâinile lor harnice au confecţionat perii, mături, cutii de carton, dar au şi mânuit cu măistrie arcuşul unei viori, au mângâiat clapele unui pian. O parte dintre ei au ocupat locuri fruntaşe în întreceri naţionale şi internaţionale la jocurile sportive. Erau adevăraţi maieştri în meşteşuguri, artă şi sport.

Dar, parcă lipsea ceva…Nimeni nu încercase vreodată să publice vreun volum de poezie. De scris scriau, ba chiar participau la concursurile din ţară cu rezultate meritorii. Însă, iată!, chiar la ceasul marii sărbători – 50 de ani de la apariţia Asociaţiei Nevăzătorilor – Filiala Bacău – în constelaţia poeţilor băcăuani a răsărit un nume nou: Cornel Constantin Isăilă.

Aflat la vârsta maturităţii, el a început descifrarea tainelor poeziei doar de câţiva ani. Handicapul de nevăzător n-a fost o piedică în calea afirmării. Ajutat de soţia sa devotată şi de fiul său Ştefan Vlăduţ, care deşi este elev la ciclul primar, a reuşit să ilustreze şi să completeze cartea cu desene
reuşite şi sugestive. După multă transpiraţie şi, desigur, cu un autentic talent, a văzut lumina tiparului volumul de versuri cu titlul „Gânduri vii pentru copii”. Cartea e împărţită în trei capitole
după conţinutul poeziilor. Sunt versuri simple, plăcute, accesibile şi adresate mai ales copiilor de vârstă mică şi mijlocie. Cornel Isăilă foloseşte un lexic de cuvinte uzuale, pe care să-l priceapă toată lumea, şi cei de vârstă mică, dar şi copiii …fără vârstă. Desenele micului Vlăduţ nu fac decât să întărească conţinutul versurilor.

La reuşita volumului, trebuie subliniată contribuţia poetei Atena-Mariana Zară, o adevărată călăuzitoare de talente şi o adevărată prietenă a membrilor Asociaţiei Nevăzătorilor din Bacău.

De altfel, CD-ul ce însoţeşte această carte, creat special pentru nevăzători şi copii care încă n-au descifrat taina literelor, redă poeziile din acest volum în lectura atât de inspirată a celei ce a fost un sprijin real, Atena-Mariana Zară.

Felicitări şi conducerii Asociaţiei Nevăzătorilor, care ştie să-ţi promoveze şi stimuleze talentele.
Citiţi cartea şi n-o să regretaţi. E o plăcere!

Eugen Şendrea
Cetăţean de Onoare al Municipiului Bacău

I. DESPRE ANOTIMPURI

Primăvara, de Paşte

Cum începe primăvara,
Broaştele-şi încep gargara!
Libelulele-s zglobii
Şi pe-afară, mulţi copii!

Eu, de Paşte, în vacanţă,
Merg la ţară, la bunici
Unde viaţa este viaţă
Şi mă regăsesc aici!

Fac părinţii şi bunicii
Cozonaci şi pască dulce.
Tot ce ţine de tradiţii
E-nsemnat cu semnul crucii!

După slujba de-nviere
Ce trecea de miezul nopţii,
Bucurie ori plăcere,
Începeam masa cu toţii!

Spărgeam ouă colorate:
- A-nviat Iisus Hristos!
Împărţind la toţi bucate
Striga tata bucuros!

Aşteptăm şi iepuraşul
Să primim pe rând cadouri
Şi uitam curând oraşul -
Mare muşuroi de roiuri!

Anotimp cu iz de fragă
Tot la ţară te îmbie!
Primăvara asta dragă,
Prin Iisus mereu învie!

8 Martie

Iarna şi gerul au plecat
Acum, e Primăvară!
Căldura-n loc s-a aşezat
La toţi pe inimioară.

Frumoasă-i luna mărţişor!
Miroase-a viorele,
Dar ziua care o ador
E ziua Mamei mele!

În dar îţi dau iubirea mea
Şi-această poezie,
Şi ţi-aş mai da de s-ar putea
A ta copilărie!

Dar ţi-o ofer cu drag pe-a mea
Şi inima mea mică,
Să te priveşti mândră în ea,
Frumoasa mea mămică!

Vara

Vara-nseamnă doar vacanţă,
Libertate, voie bună,
Flori frumoase-n grădiniţă
Ne zâmbesc cu voie-bună..

Jocuri multe şi excursii
Pe băieţi şi fete-adună
Împărţind cu toţi impresii,
Luna pare-o săptămână.

Obosiţi, tot caută umbra,
Numai vara mai munceşte,
C-un braţ mângâie natura
Şi cu celălalt trudeşte!

Cu sudoare creşte Darul
De la Sora Primăvara,
Într-un mugur pune Harul,
O minune face vara!

Coace fructe şi legume
Umplând tuturor hambarul.
Mulţumeşte-ntreaga lume
Decorând Toamnei Altarul.

Păsările

Scuturând aripile
Stau sub geam uscându-le
Şi de frig, fără vreun gând

Ciripesc, vorbind-vorbind!

Zboară toată ziulica
Şi nu mai găsesc nimica!
Nici insecte nu mai sunt
Semn că toamnă-i pe pământ!

Cântecel de leagăn dulce
Vântu-n şoaptă le aduce,
Le-nveleşte noaptea lungă
După ziua lor de muncă.

…Şi-n grădină, florile
Dorm frumos ca zânele.
Greieraşul trândăveşte,
Licuriciul străluceşte.

Toate-s pline de-a lor viaţă
Şi adorm spre dimineaţă
Când se lasă groasa ceaţă.
Toamna, le zâmbeşte-n faţă!

Noaptea-ntreagă e doar vis.
Dintr-un colţ de paradis,
Dumnezeu priveşte-n jos:
Ce-a creat, este frumos!

Toamna

Avem patru anotimpuri
Ce pe an stau coroniţă,
Toate ne oferă daruri
Strâns legate c-o fundiţă!

Dar mai darnică din toate
E frumoasa noastră Doamnă
În veşminte colorate…
Binecuvântata Toamnă!

Galbene pere prin pomi,
Zici că-s lacrimi de la Soare,
Din livezi, pomii cei domni
Ne trimit parfumuri rare.

Prune, şi gutui, şi mere
Pun copiii în panere
Struguri albi şi sângerii,
Ochi de îngeri printre vii!

Toate frunzele căzute
Colorat şi în covor
Au un scop din cele multe:
Neaua să stea mai uşor!

Iarn, la sat

Fluturi albi aştern covoare
Prevestind Iarna cea mare,
Satul este-n sărbătoare
Cu beteală lucitoare.

Multe dealuri, derdeluşuri
Încărcate ţin pe spate.
Băieţi,fete fac urcuşuri,
Curg pe sănii colorate..

Iar pe uliţe, trag caii
Sănii mari, cu şine late.
Lunecând, cară copacii
Pe la case luminate.

Noaptea-i o poveste rece
Pe o carte scrisă-n sate,
Mulţi nu ştiu ce se petrece…
Viaţa merge mai departe!

La derdeluş

Sunt copii pe derdeluş
Obligaţi de un gheţuş
Să danseze cam nătâng,
Tot urcând şi coborând!

Cu fulare şi gluguţe,
Stau copii pe săniuţe
Obosiţi, nu vor să urce,
Nici acasă nu s-ar duce!

Un schior începător
A schiat într-un picior,
Iar nişte pescari, pe lac,
Stau la copcă şi toţi… tac!

Într-un colţ de derdeluş,
Un căţel cu câlţi de pluş
Şi-un bunic cam…pişicher
Au uitat şi ei de ger.

N-au venit ca să se joace,
Au venit să facă pace,
Dacă, din senin, nepoţii
S-or certa astăzi cu toţii.

Răsărind luna pe coame
Le aduce ger şi foame,
Pleacă iute la căldură
Bucuroşi de aventură!

Iarna, de Crăciun

Iarna, când Crăciunul vine
La oraş dar şi la ţară,
Tot omătul alb se pune,
Gând de bucurie zboară!

Flori de gheaţă vezi pe geamuri,
Pomii-s albi ca de smântână,
Vezi şi dansuri din hogeaguri,
Focuri ard de-o săptămână!

Brazi,cu globuri colorate,
Stau pe-afară şi prin case,
Au crengi multe şi-ncărcate
Zâmbind lumii bucuroase.

Toţi copiii se adună
Aşteptând Moşul cu daruri,
Râd şi cântă împreună
Cu nasu' lipit de geamuri!

Bradul veşnic viu

Brăduţ drag, născut la munte,
Te iubesc atât de mult!
Geruri grele şi cărunte,
Verdele ţi-l tot ascut.

Omuleţ, pui de pădure!
Te-aş lua în casa mea,
Ca să-ţi dăruiesc iubire
Şi să uiţi de vreme rea!

Dar nu vreau să fii tăiat,
Fiindcă ştiu de rolul tău:
Să ţii aerul curat!
Şi-asta să o faci mereu!

Iar în jurul tău, de mână,
Toţi copiii se învârt
Hotărând, şi nu e glumă,
Că nu vei mai fi vândut!

Din căldura casei mele
Îţi trimit doar gânduri vii,
Gânduri pline de iubire
Strânse-n inimi de copii!

II. DESPRE ARIPI

Aripi de copil

Sunt un copil cu braţe mici
Şi inimioara nepătată**,**
Pot învăţa de la furnici
Prietenia devotată!

Iar de la păsări, zbor spre cer,
Spre cuiburi pline cu iubire
În care nu rămâi stingher
Când ai şi aripi de-mplinire!

În braţe v-aş lua pe toţi
Cu infinită bucurie,
V-aş săruta mâinile, torţi,
Şi am zbura spre Veşnicie!

Să zbor cu sufletul în pace,
Să văd cum lumea minunată
Doar în speranţă se desface,
E tot ce mi-am dorit vreodată!

Iubesc curat, din inimioară
Pe-ai mei părinţi, bunici şi neam
La fel iubesc întreaga ţară,
Aripile, sunt tot ce am!

Creionul

Am prins un creion în mână
Şi sunt tare fericit!
Are vârf, o simplă mină,
Şi deodată, e vrăjit!

Nu îmi cere forţă mare,
De apăs puţin pe el
Am o lume la picioare
Oglindită-n caieţel!

Şi din capătul de rânduri
Zboară iute, fără fum
Cifre, litere şi cercuri…
Băiat mare sunt de-acum!

Pictez forme, trasez linii,
Mândră este mama mea
Uimită-n faţa minunii
De a scrie şi-a creea!

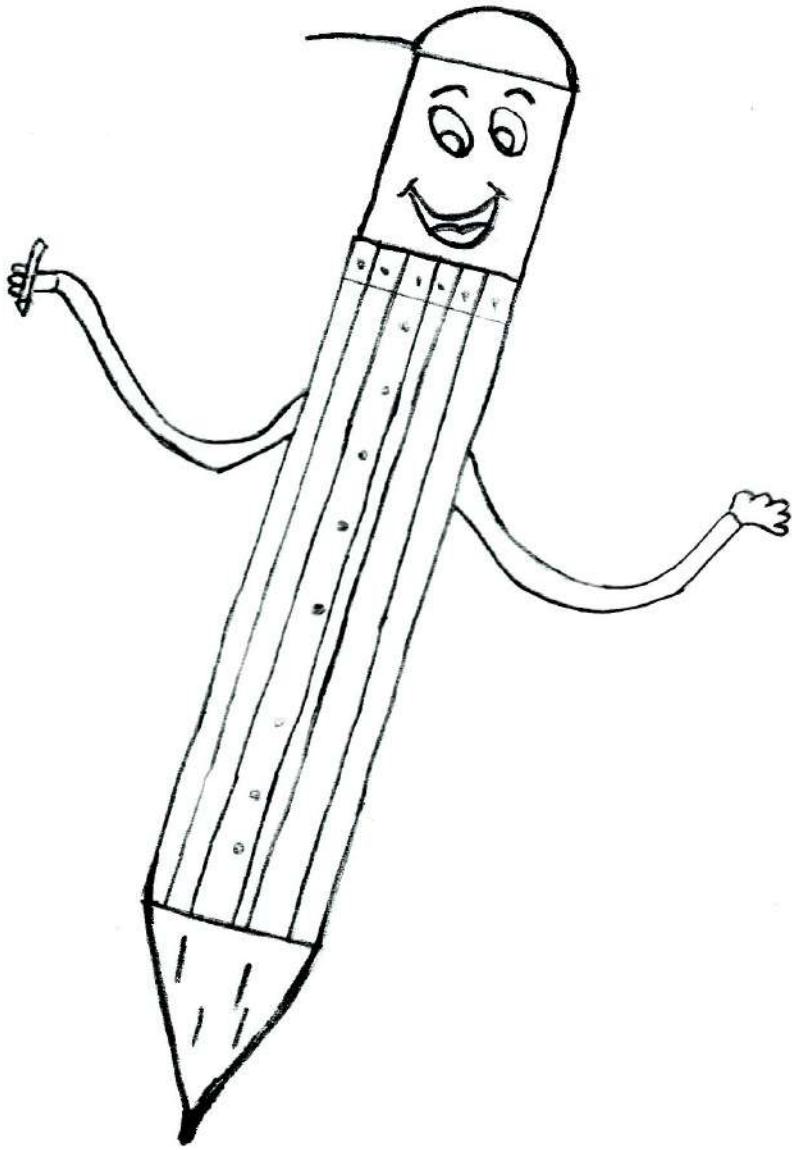

Păpuşica

Păpuşica mea cea mică,
Subţire şi frumuşică
Cu rochiţă şi sandale
Poartă părul în spirale.

Aşa-i moda! Aşa-i place!
Baie însă nu prea face!
Nu-nţeleg! Frica de apă
Poate să rezolve-o pată?

Şi o pieptăn cu răbdare,
Fiindcă are părul mare,
Cum stă bine la fetiţe,
Cu părul prins în fundiţe!

Eu iubind-o foarte mult
O sărut, cu ea mă culc
Şi prin vis aud aşa:
-Hai la masă, draga mea!

Doi şi Două

M-am trezit la grădiniţă
La **doi ani,** plus **doi** eu cred,
Pentr-un premiu - coroniţă,
Pe **doi** tre' să-l înţeleg.

Mă-nţeleg cu fiecare!
Ciulesc **urechiuşe, două!**
Mâna mi-e numărătoare.
La nevoie, amân**două!**

Cifre colorez de soi,
Cei **doi ochi** ce sunt căprui
Socotesc din **doi în doi,**
De greşesc, doar tu să-mi spui!

Mulţumesc la **picioruşe**
Două harnice cum sunt,
Că mă duc, făr-a se plânge
Şi-n **doi timpi,** pe jos ajung!

Şi cu nasul prind parfumuri
Chiar de dincolo de zări
De pe flori, copaci şi drumuri,
Nas micuţ, cu **două nări!**

Iar lor **doi**, ce-mi sunt **părinţi**
Eu le spun, pentru răbdare:
Vă urez ca **două vieţi**
Să aveţi de fiecare!

Pentru doamna cea frumoasă
Ce ne-nvaţă-a deveni
Două daruri să primească,
Două-n fiecare zi!

Iar voi toţi, fiţi fericiţi!
Două mii de ani de-acuma,
De doi aştri ocrotiţi,
Cum e Soarele şi Luna!

Devenire

Azi, sunt o fetiţă mică
Dar cu sufletul, o floare.
Vreau să îţi arăt, mămico,
Ce-am să fac, când voi fi mare.

Părul o să-l am codiţe
Şi-un halat ca o rochiţă,
Am să dau eu, consultaţii,
Vreau să fiu o doctoriţă!

Voi purta bonetă albă
Iar la gât, un stetoscop,
O să vindec lume multă
De răceală şi microbi.

Şi n-aş vrea să fac injecţii…
La copii… le dau doar …hapuri
Când nu plâng la consultaţii
Şi când stau cuminţi în paturi!

Şi să ştii, scumpă mămică,
Voi avea grijă de tine!
Nu îţi va lipsi nimica,
Căci şi tu ai stat cu mine!

Cu scăderea…e mai greu

Am deprins să număr bine
De la unu pân-la zece,
Când le-adun, mare minune
Ca la pâine se petrece!

Doi plus unu, trei se-adună
Şi cu patru se fac şapte,
Şapte zile-n săptămână
Sunt cu toate, adunate!

Doi plus trei, am la o mână
Degetele-mperecheate.
De le-adun cu celelalte
Zece sunt acum de toate!

Doi cu doi e sigur **patru,**
Patru-nseamnă **anotimpuri**,
Dar şi luna are patru
Săptămâni, ca patru rânduri.

Opt plus patru, doisprezece,
Lunile ce sunt în an,
Sărbători scădem vreo zece,
Câte luni de şcoală am?

Doi din zece, opt rămâne
Şi sunt toţi, optzeci de ani,
Cum bunicul meu îmi spune
C-a-mplinit. Chiar! La mulţi ani!

Să adun, mă descurc bine,
Dar să scad, mi-e mult mai greu,
Fiindcă… **dau** doar de la mine
Iar de dat, nu dăm mereu!

Scufiţa Roşie

Cică-a fost odată-n faşă
O fetiţă drăgălaşă,
Ce-a primit în dar să poarte
Roşu colorat în toate.

Şi era precum o floare,
Şi creştea frumos-frumos,
Şi era ascultătoare…
N-o mai laud…că n-are rost!

Într-o zi, mama o roagă:
- Hai, de mergi la bunicuţa
Dar, Scufiţa mea cea dragă,
Să urmezi doar potecuţa!

Cum mergea cu coşuleţul
Cu mâncare, spre bunică
Ea tot culegea cu braţul
Flori frumoase de pe luncă!

Chiar cumătrul lup se-arată
- Da'ce faci, frumoasă fată?
- Strâng bunicii flori!, în grabă
Îi răspunde ea speriată.

- Dar bunica unde stă?
Şmecher lupu iscodea,
Cu figura prefăcută
Şi cu vocea linguşea!

- E o casă în poiană
Dar nu-mi spune că nu şti
Unde e mereu lumină
Şi-i plină de jucării!

Plecă lupul pe cărări,
Parcă dezinteresat
De Scufiţă şi de flori.
Ea de lup, chiar a uitat!

Iar acesta, şmecher mare,
Mergând ţintă la bunică
Şi cu poftă de mâncare
Căscă gura s-o înghită…

…Când la uşa bunicuţei
A ajuns şi nepoţica
Apasând mânerul clanţei
Crede,-n pat, că e bunica.

-Sărut mâna, bunicuţo!
Foarte dulce o salută.
-Bine ai venit, micuţo!
Zice-o voce prefăcută…

-Ce urechi mari ai bunică!
Ori o-ntreabă, ori se miră
-Să te-aud, măi nepoţică!,
Zise lupul, dând din gură.

-Dar şi gura ţi-e prea mare
Şi ce voce răguşită!…
-Să am spor pentru mâncare…
Sări lupul s-o înghită!

Şi doar dintr-o căscătură
O înghite fără milă
O simplă înghiţitură
Şi burta-i ca de cămilă!

Adormind cu zgomot mare
Casa se cutremura
Şi-auzind din depărtare,
Pădurarul se mira!

Dar simţind cum şade treaba,
Cum pericolul pândeşte,
Nevăzând pe bunicuţă,
Stă pe loc şi se gândeşte:

“Dacă lupu-a-nghiţit-o
Pe bunica sau Scufiţa
Şi eu îl împuşc în burtă
Clar, că moare şi fetiţa.”

Apoi taie burta-n grabă
Sal vând fata şi bunica,
Scurtând lupului şi-o labă,
Depărta de ele frica!

Dulce-n braţe mult o strânge
Pe fetiţă, bunicuţa
Şi cu lacrimi vii îi spune:
-Te iubesc, dragă Scufiţă!

Şi de-atunci, Scufiţa ştie,
Fiindcă-i spuse bunicuţa,
Cât pe lume o să fie
N-o să-abată potecuţa!

Bunica

Am crescut aproape mare
Cu părinţi plecaţi departe,
Iar de dor şi alinare
Doar bunica-mi face parte.

Multe poezii mă-nvaţă
Cu drag şi cu bucurie,
Ziua-ntreagă mă răsfaţă
Ca să cresc în armonie!

Mai greşesc şi eu vreodată,
Însă ea, isteaţă foc,
Mă învaţă şi mă iartă
Ce să nu mai fac deloc!

Eu, atunci, o pup cu drag,
Ea, zâmbind, mă-mbrăţişează,
Simt că sunt un alt băiat
Ce… bunica îl formează!

Ploaia

Varsă cerul supărat
Picături reci, mii şi mii.
Oare ce s-a întâmplat?
Se mirau câţiva copii.

Imediat, copilul mare
Pe cel mic în braţe-l strânge:
- Poate fi o întâmplare
Din poveştile cu îngeri!

Cred că unul dintre ei
Foloseşte stropitoarea
Şi fiind prea mititel
Umple lacuri, umple marea.

- Cât poţi fi tu de bleguţ,
Spune cel mic serios,
Este apă ca la duş
Doar că e furtunul gros!

Sigur l-au uitat deschis
Pe buton de apă rece
Şi au adormit, precis!
Făr-a şti ce se petrece.

Bum şi bum trăsnind odată,
Bum şi bum de două ori,
Îngerii-s din nou la joacă
Şi se-mpiedică de nori!

La circ

Într-o zi de sărbătoare,
Cu părinţii am intrat
Într-un cort imens de mare.
Animale-am vizitat!

Nu erau prea liniştite
Dar frumoase şi-mi plăceau,
Nu ştiau deloc cuvinte…
Curios! Se-nţelegeau!

Cinci maimuţe agăţate
Într-un leagăn se dădeau
Iar un şarpe, văleu, frate!,
Fular clovnului stătea!

Mult mi-a mai plăcut cămila
Plimbând un căţel pe ea,
Dar şi-un elefant cu trompă,
Ce maimuţele sufla!

Am văzut şi-o zebră vie,
Nu ca zebra de pe stradă…
Ştiu că circ o să mai fie,
Alţi actori, altă paradă!

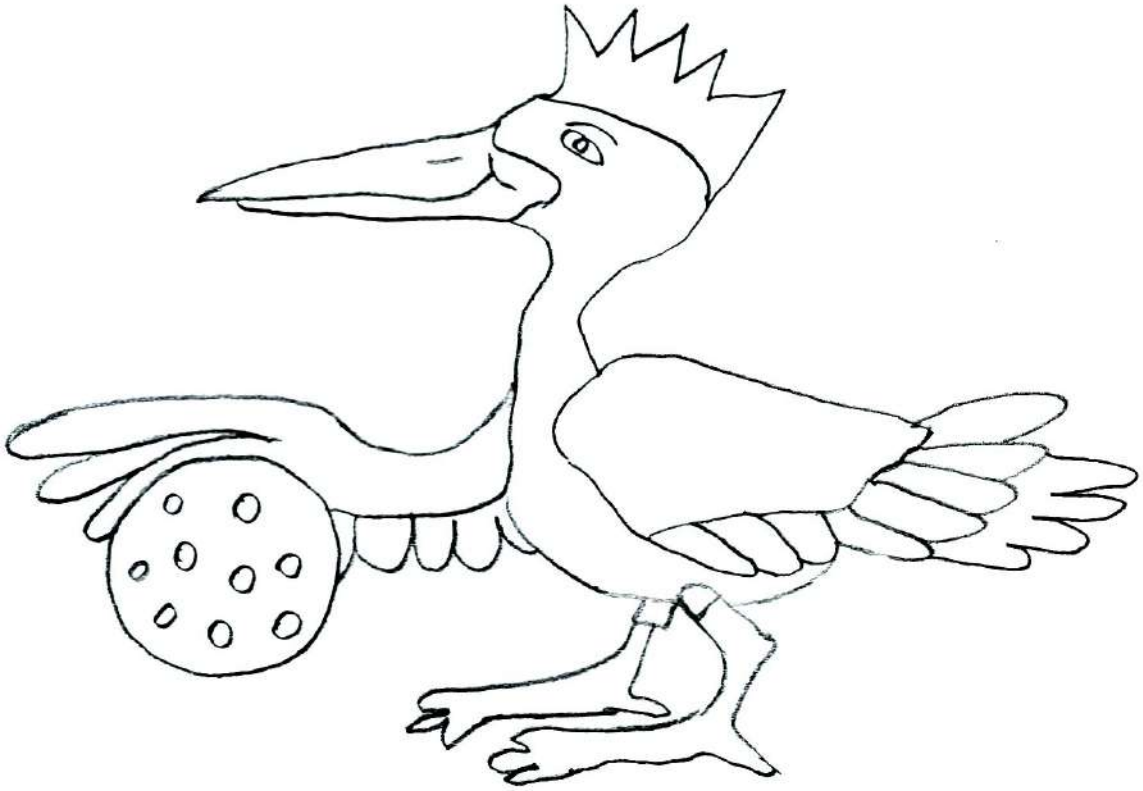

Mingea

Am primit de ziua mea
Colorată-n bulinuţe
O minge cauciucată,
Să mă joc prin grădiniţe!

Precum părul meu, roşcată
Ca pe-o soră, o vedeam,
Nu mă părăsea vreodată,
Până când… sări pe geam!

Şi-a sărit aşa de tare,
La vecinul meu, Mitică,
Cred că s-a atins de-o floare
C-a rămas jos, pe burtică!

S-a-nţepat!, ştiu că o doare!
Şi bulinele s-au strâns,
A slăbit atât de tare…
Şi m-am apucat de plâns!

De-atunci, multe-am învăţat:
Ştiu la ce sunt buni salcâmii!
Să feresc gardul ghimpat,
N-am să uit…ce rău fac spinii!

Prezentare

Bună ziua, sărut mâna,
Vă salut pe toată lumea!
Mai întâi, pentru-nceput,
Aş dori să mă prezint!

Sunt …cutare, grupa mare,
Şi deschid marea serbare,
Am emoţii, drept vă zic
Chiar de sunt aşa voinic.

Şi vă rog pe fiecare,
Fiţi atenţi, aveţi răbdare,
Am pus suflet, am muncit,
Veţi vedea ce a ieşit!

Dacă facem vreo greşeală
Ne iertaţi, fără morală!
Să ne-ncurajaţi, pe rând
Şi puteţi, aplaudând!

Vă dorim o zi perfectă!
Adunarea e cochetă!
Mulţumindu-vă în prag
Cu iubire şi mult drag!

Carnavalul

O ! Ce zi frumoasă este!
Numai feţe-nseninate,
Personaje de poveste,
Desenate, parfumate.

Mulţi copii şi multe flori,
Zâmbitori şi fericiţi
Iar pe post de spectatori
Stau părinţi nelinişţiţi.

Un motan umflat, pufos
Necăjea şoarecii-fete,
Lângă lup stătea frumos
O Scufiţă, pe-ndelete!

Într-un colţ vopsit maro,
Doi voinici se-ntrec la lupte,
Zoro-nţeapă pe Pinochio
Harry Poter vrea să cânte!

Doua zâne râd la geam
Cu glumeţii Stan şi Bran
Iar Tândală şi Păcală
Păcălesc pe toţi din sală!

Lângă clovnul ce filmează
Pitici şapte, toţi dansează
Trag de fustă, stânga, dreapta,
Chiar pe Alba ca Zăpada!

Supărat, Omul Paianjen
Se plângea lui Peter Pann
Că nu poate sta lipit
Pe vreun geam sau pe tavan!

Uite-aşa frumos a fost,
Foarte bine c-aţi venit!
Să vă laud, nu are rost,
Am fost foarte fericit!

Eu sunt mică sau sunt mare?

Mă trezesc de dimineaţă
Şi sunt tare bucuroasă,
Soarele îmi umple faţa,
Inimioara, toată casa!

Să ajung la grădiniţă
Am nevoie de mămica,
Dar să fiu fainã fetiţă
Trebuie doar atâtica:

Părul-l piaptăn des de cute
Apoi în clămiţe trece,
Dinţii-i curăţ trei minute,
Faţa-o spăl cu apă rece.

Şi mă-mbrac tot singurică
Cu bluziţă şi fustiţă,
Oare-s mare sau sunt mică
Dacă merg la grădiniţă?

Ochii Mamei

În clipele ce mă priveşti
Iubită,scumpă Mamă,
Fereastra firii dezveleşti
Şi-a sufletului ramă.

Nu ştiu prea bine să citesc
În cărţi, esenţe multe,
Dar ochii tăi, când îi privesc,
Sunt un izvor de munte.

Un orizont de împliniri
Descoperit sub pleoape,
Nemărginitele iubiri
Scăldate-n lacrimi-ape!

Divină cale mi-ai deschis,
Seninul vieţii-n soartă!
Speranţele, aievea vis,
Prin irişi mari mă poartă!

Din dragoste, cu doru-ţi lin,
Timidu-mi suflet trece
Pe-un ţărm la care mă înclin
Uimit ce se petrece!...

Cu flori din lamuri de respect
Te-ntâmpin cu mândrie,
Şi-n traiul ce ne e perfect
Să stăm în veşnicie!

Vraja dragostei

Azi am curajul să vă spun…
Şi cred că am dreptate,
Eu dragostea să o adun
Nu pot...fiindcă se-mparte.

Am plâns când am venit aici
De dorul meu de mama,
Vedeam copii şi mulţi, şi mici
Şi toţi strigau la doamna!

M-a amăgit cu jucării...
Toate erau urâte,
Acasă-aveam minunăţii,
Şi puzzle...câţi şi câte!

Educatoarea m-a iubit...
Şi se juca cu mine,
Mult îmi zâmbea...şi m-am gândit:
Mămico!...e ca tine!

Toate apoi se transformau
Din jucării urâte,
Frumoase toate deveneau
Prin dragoste vrăjite!

Stele surori

Sora Sandei, Sorinica,
Stă săltată-n scăunel,
Spovedindu-şi scrisorica
Scrisă-n slove, subţirel:

„Salbe stele sclipitoare
Sunt stăpâne serilor,
Santinele succesoare
Soarelui strălucitor!”

Sanda soarbe strofa sorei...
-Splendidă,spectaculos!
Strigă spontan surioarei
Stimând-o… suspicios…

Strofa sun-a semănare
Similare sărbători,
-Scumpă soră scriitoare,
Suntem stelelor surori!

Orăşanul

Un copil cam drăgălaş
Învăţat doar la oraş,
Note bune lua la toate,
La română şi la mate.

De ţărani, nimic nu ştie,
De găini sau păpădie,
De purcel sau de văcuţă
Ori de cai sau de căruţă!

Dus la vărul său mai mare
Într-o vară, oarecare,
Şi filmând cu telefonul
Tare se mira el, „omul” :

-Uite! Uite! cum ia prânzul,
Ce frumos e-acest viţel!
- Ăla nu-i viţel, e mânzul
Calului de lângă el!

-E copilul… de la cai?
Întreabă puştiul plin de zece.
-Ce frumoooos! …Au, spune-mi , vai,
Dar acum ce se petrece?

Şi ce face-ntre picioare
La căpriţa aia mare?
-Dar nu-i capră, ci e vacă
Şi-i dă lapte, ca să tacă!

-Cum? Din “punga” aia mare
Ne dă lapte în pahare,
În fiece dimineaţă?
Laptele nu-i de la piaţă?

-Laptele la piaţă stă,
Dar e fabricat… de vacă.
Şi e drept, ea, băligată,
Stă murdară câteodată!

-Ce urât este la ţară!
Ce murdar! Câtă povară!
În oraş e mult mai bine,
Am şi cola, şi grisine!

…Veni seara dintr-odată,
Obosiţi, intră pe poartă,
Vor cu toţii de mâncare:
Brânză, mămăligă, sare.

Din smântână şi din lapte
Bunica făcu bucate.
Toate bune şi gustoase…
Şi niciuna nu miroase!

Să întrebe sau sa tacă?
Să mănânce? Să bea apă?
Nu-i mai e silă de vacă…
Asta-i lecţia-nvăţată!

Calculatorul

Mama,Tata, mă iubesc!
Vor să fiu mai fericit,
Orice vreau, îmi dăruiesc
Doar să fie potrivit!

De curând, mi-au „pus” pe masă
Prieten bun: cal-cu-la-tor!
Şi în grija lui mă lasă,
În lumea pro-gra-me-lor!

Acum toţi avem serviciu,
Părinţii, cu treaba lor,
Bunica? … Zice că-i viciu..
Eu? Şeful butoanelor!

Cred că este doar geloasă,
Că nu mă mai joc cu ea,
Şi de-aceea-i furioasă,
Fiindcă stau în „lumea” mea.

Şi îmi place să împuşc,
Să ciocnesc maşinile,
Ziua nici nu mă mai culc,
Sunt prea scurte zilele!

…Dar recent am dat de-o poză
Poza mamei, fără haz,
M-a luat un pic cu groază,
Avea lacrimi pe obraz!

Cu ce oare-am supărat-o?
Stau în casă şi-o ascult…
Oare, că n-am mângâiat-o,
Cum făceam cândva,… de mult?

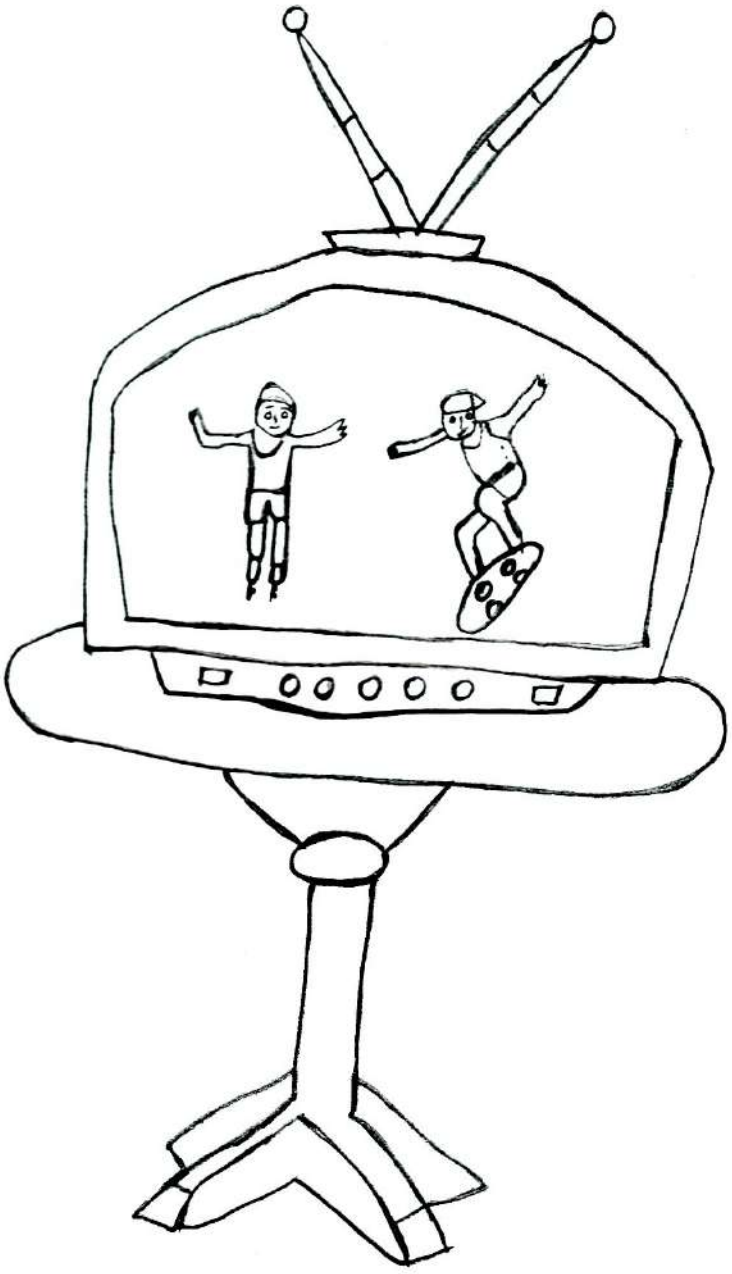

Televizorul

Are-o sticlă prea curată
Ce imagini desenează,
O fereastră colorată,
Care ne impresionează!

Are margine frumoasă
Ca tabloul, din mahon,
Poţi schimba mereu acasă
Emisiunea din buton!

Când doreşti să fie soare,
Când găseşti doar înnorat,
Scormoneşti între canale
Şi de şcoală, ai uitat!

Poţi să râzi sau poţi cânta,
După cum găseşti prin el
Dar te poate-nfricoşa,
De-asta **nu e bun** de fel!

Pare că-i o jucărie
Fiindcă e… ce vrei să fie!
Dar îţi spun, că timp de-un an
Poate fi **numai duşman.**

Că e noapte, dimineaţă,
Fură timpul, fură viaţă,
Te face să uiţi de Soare
Şi lucrurile de valoare!

Cu imagini colorate,
Azi pe toţi ne păcăleşte,
Chiar de-or fi adevărate
Eu nu-l cred, **căci nu iubeşte!**

Mă iubeşte mama, tata,
Surioara şi bunica!
Ei sunt sfânta realitate
Ce ne-ndepărtează frica!

III. DESPRE ANIMALE

Vulpea

Într-o seară, la coteţ,
Tiptil a venit un hoţ.
Caii nechezând, smuncind
Şi găini cotcodăcind

Auzeam speriaţi cu toţii
Iar bunica: - Hoţii! Hoţii!
Şi veni în graba mare
Un vecin cu-o puşcă mare!

A adus cu el şi-un câine
Nu ştiu, vulpea nu-l simţi
Ori crezu că nu e nimeni
Vânătorul o-ncolţi!

N-apucară să o prindă
Vulpea a fugit prin tindă.
Dar de-atunci, pe la coteţ
Nici c-a mai trecut vreun hoţ!

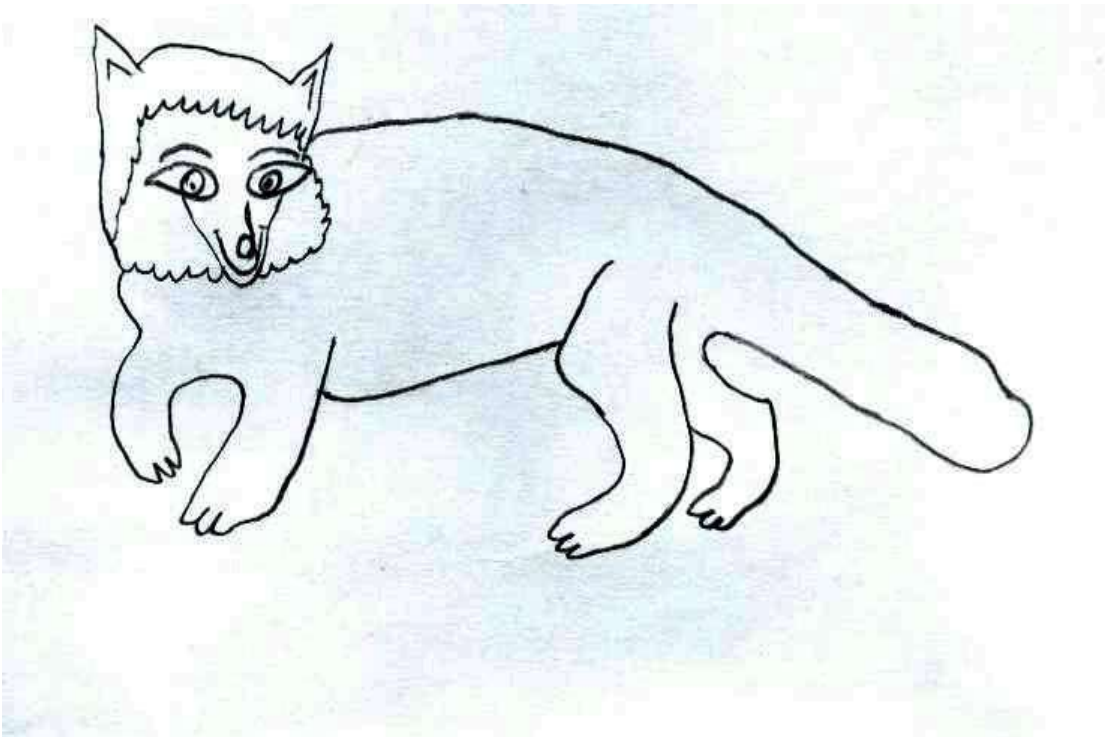

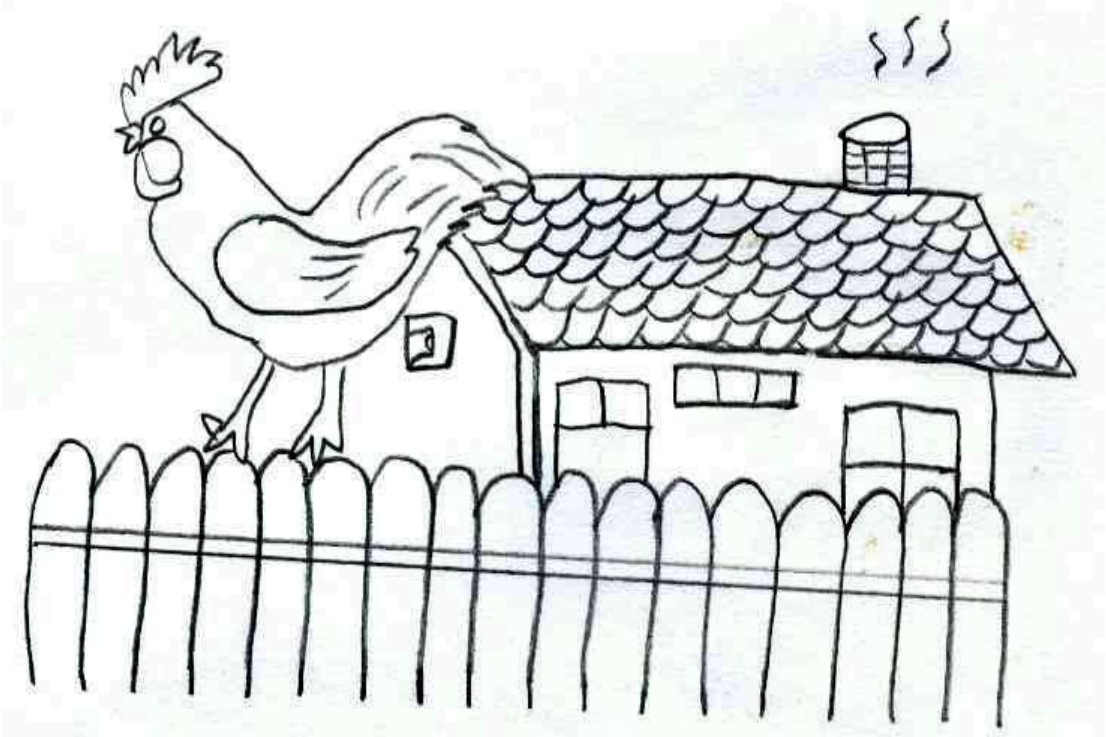

Şoricelul

Într-o zi cu plictiseală
Curios, un şoricel
Dintr-un colţ ieşea afară
Şi credea că-i voinicel!

Cum trecea prin curtea mare
Şi cu burta ghiorăind
Văz-un biscuit cam tare
Se-aşează şi ronţăind,

Ronţăind cam zgomotos
Motănelul auzise
Şi să vezi pe sus, pe jos
Urmărire ca la curse.

Şi trecând prin magazie
Şi prin casă, prin cuibar,
Lunecând pe o hârtie
Cade-n vasul plin de var!

Acum alb, întors acasă
Povestind Marea Poveste
Frăţiorii îi spun : - Lasă,
Biscuitul unde este?

-Biscuitul e al meu!...
Egoist, porni sa plângă:
-Să ferească Dumnezeu
Ca motanul să te prindă.

Frăţiorii râd cam tare
De această întâmplare.
-Iar eşti gri acum! îi spuse
-Vai ce spaimă-am tras, le zise.

De aici, multe-a-nvăţat,
Ca singur să se păzească,
Nimeni nu e vinovat
Când ceva o să păţească.

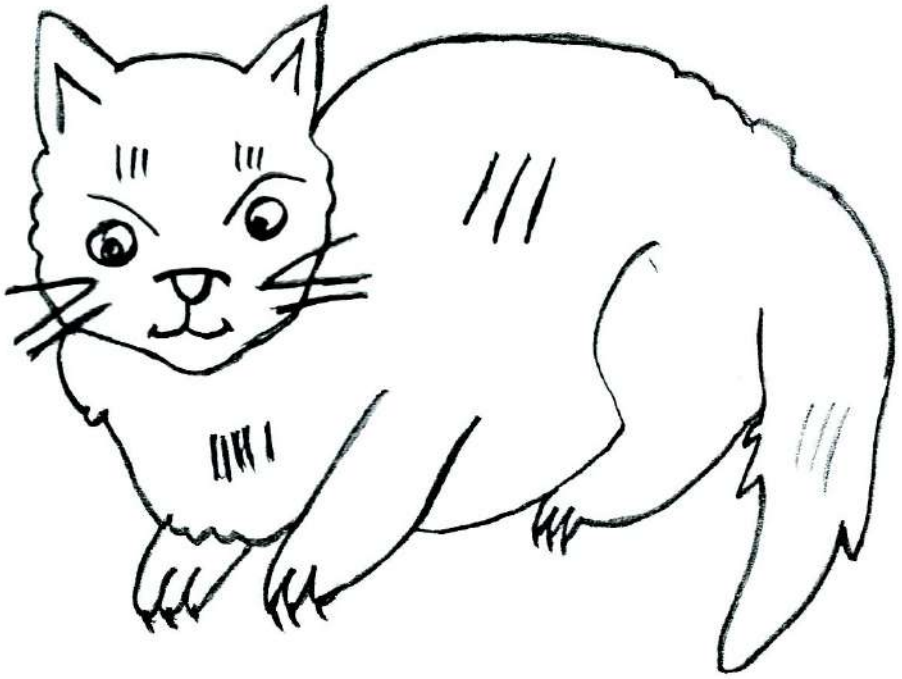

Broscoiul

Curios din cale-afară,
Un broscoi intra-n cămară
Şi sărind voia să iasă,
Dar ateriză pe masă!

Dând cu ochii de o oală
Vru în ea direct să sară
Şi cu forţa ce-l străbate,
Nimeri direct în …lapte!

- Aoleu! se văicărea,
Cum am să mai ies de-aicea?
Speriat, în sus tot sare,
Lopătând în disperare.

Şi cu gând negru, de moarte,
Nu sta-n loc, bătea în lapte
Făcând brânză sub picioare,
Adunase un boţ mare!

Acum, sarcina-i uşoară
Face-un salt, iese din oală
Ţopăind speriat afară,
Având frică de cămară!

Tot aşa suntem şi noi
Curioşi, sau din nevoi,
Ne băgăm în multe rele,
Doar luptând, ieşim din ele!

Musca şi puricele

Într-o toamnă cam târzie,
Musca încă mai trăia
Şi zburând aşa, în vrie,
Într-o casă nimerea.

-Bâzz-bâzz-bâzz! prin odăiţe,
Bucuroasă mai era
Pe la geam, prin perdeluţe,
De căldura ce-o primea!

- Ham-ham-ham! se-aud în curte
Lătrături de câine, scurte.
Scărpinându-se prin iarbă
Sare-un puric de pe javră.

Şi cum sare, se-opinteşte,
Drept în casă nimereşte.
Ţopăind pe hol, prin casă,
Puricul sări pe masă.

- Bâzzz! Se-agită musca iute
Vrând să spună cât mai multe.
- Să te duci frumos afară
Că e casa mea! Hai, zboară!

- Hooo, nebuno şi holbato
Nu te agita, stresato,
Nu-ţi ocup imperiul, dragă,
Vreau o blană cât mai largă!

- Ştiu că dormi mereu pe javră
Dar să ştii, eu nu-s trândavă
Şi nu vreau la mine-n casă
Vietate urâcioasă!

Tu cloceşti mereu în blană
Sugând sânge de pomană,
Pe când eu, harnică zbor
Şi cu treaba… mă omor.

- Fâââssss!, deodată se-aude,
Gospodina vrea s-o ude.
- Să dispari, muscă, de-acuma!,
Spuse dând cu **spray** întruna!

Ameţită, musca pică.
Puricul privi cu frică!
Urma soarta s-o împartă
De-atâta otravă dată.

Dar să vezi noroc pe el
A intrat un alt căţel.
- De-acum să te ţii pomană,
Râse puricul din blană.

Scărpinindu-se cu foc
Băgă puricul la loc.
Alungat, trist şi pişcat
Se-apucă iar de lătrat!

Morala:

Chiar de zborul e frumos,
Să nu râzi de cel de jos.
Să ştii, cred că nu-ţi convine:
Cei de jos, trăiesc mai bine!

Doi pui

Într-o zi de vară-afară
Doi pui mici se rătăciră
Findcă-n joacă, ei uitară
De curte şi bătătură!

Şi făcându-se-acum seară
Tare mult se mai speriară!
-Ce ne-om face, frăţioare?
-Unde-i mama noastră oare?

De frică n-ar ciripi
Nici unul n-ar piui,
Deşi tocmai piuitul,
Are-a face cu găsitul.

-Dacă vulpea ne găseşte,
Vorbeau puii, -ne răpeşte!
Şi ascunşi după o tufă,
Noaptea se făceau… nălucă!

Orice fâşâit de frunze
Era zbor de buburuze!
Orice zgomot, cât de mic
Le lua orice piuit!

Dar deodată, ceva mare,
Fioros, spre ei apare!...

- Cococo, copiii mei!
Striga cloşca după ei.
Puii sar din tufă-afară
- Piupiupiu! se bucurară.

Unu-n stânga de mămica,
Altu-n dreapta, uită frica,
Se întorc înspre poiată
Făr-a mai pleca vreodată!

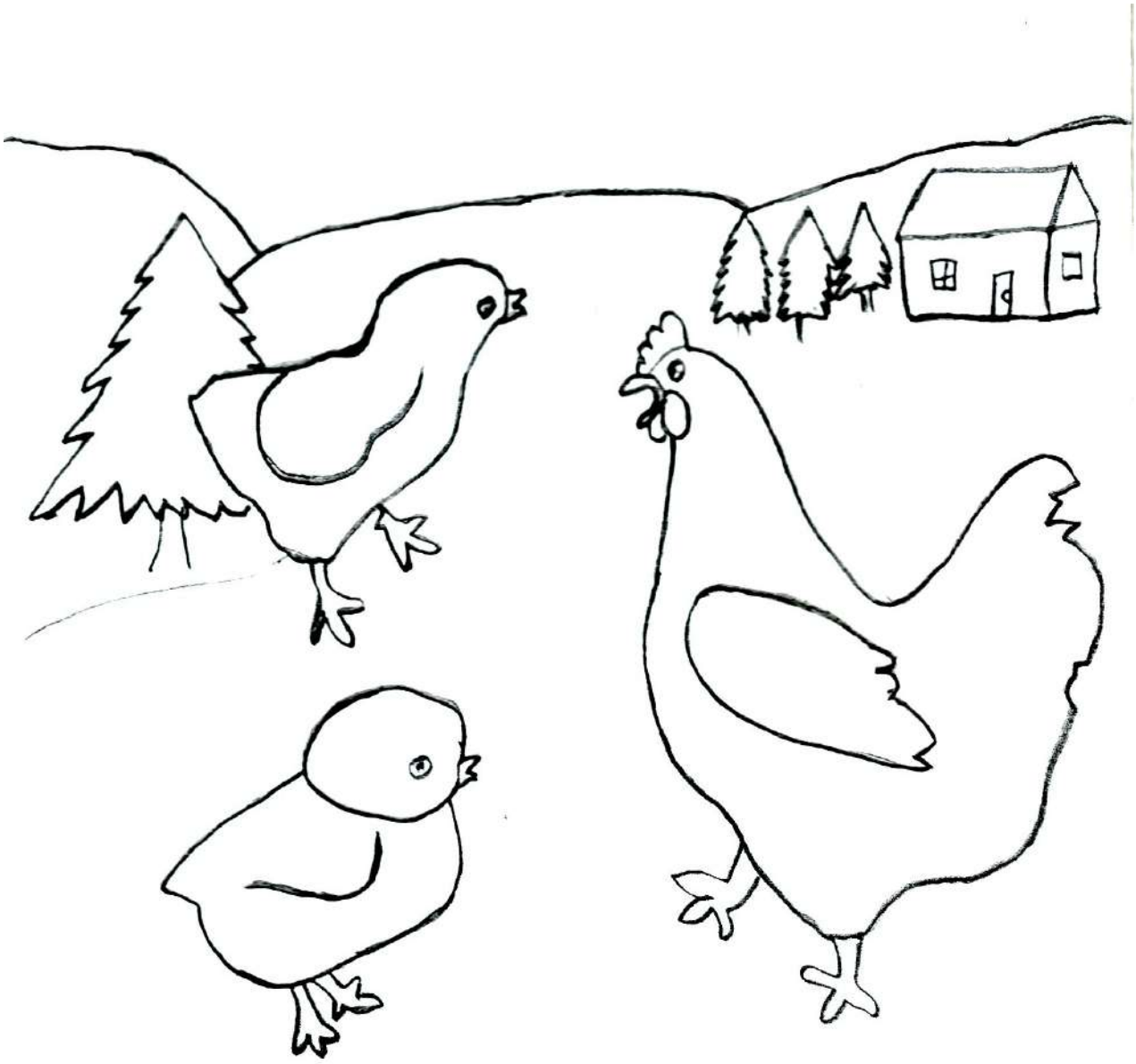

Cocoşelul

-Cucuriguu! cucuriguu!
Un cocoş striga de zor,
De pe casa lui Bunicu
Pregătindu-se de zbor.

-Sunt viteaz!...ar vrea să spună
La găini şi puilor,
Însă glasul lui răsună
Peste dealuri, în pridvor!

Şi cum soarele pe coame
Cobora spre asfinţit
Nu-i mirare că-i e foame
Vulpei, care l-a zărit!

Cu stufoasa coadă vine
Lângă gard ca la concert,
Făcând ronduri,ea îşi spune:
-Am o poftă!... n-am să-l iert!

Dintr-un salt roşcata trece
Pe meleagul poftelor,
Unde o-aştepta un rege...
Paznicul găinilor!

-Ham şi ham!, dulăul latră
Însă ea nu a-nţeles,
Şi în loc să cate poarta,
Un pui vrea…E de-nţeles!

Timp destul ca s-o atingă
Paznicul, cu colţii lui,
Dar scăpă... fugind prin tindă
Cu dorul cocoşului!

Veveriţa

Într-o zi caniculară,
Veveriţa cu noroc,
Ţopăia din creangă-n creangă,
Ca o flacără de foc.

Mai în glumă, mai în joacă
Toţi copiii au strigat:
-Fooc! Veniţi, veniţi îndată!
După care au plecat.

Mama vine-n fuga mare
Şi se uită după foc
Şi în mână c-o căldare
Vrea să-l stingă, chiar pe loc.

Însă para cea roşcată
Cu simpaticul botuţ
Şi cu ghinda ocupată,
Răsete stârnea la mulţi.

Râse mama, ochii-n lacrimi
Cu găleata plină ochi,
Veveriţa prindea aripi
Chiar că se juca, cu …foc!

Obicei rămas de-atunci,
La stejar vor toţi să meargă.
Ca să vadă prin copaci
Focul ţopăind pe creangă!

Iepuraşul nu-i ca Mielul!

Urechi mari, blana lucioasă,
E un animal curat,
Că-i sălbatic sau de casă,
Iepuraşu-i … fermecat!

Cu picioarele din spate
Se ajută foarte mult,
Dealul, joacă i se pare,
Însă valea-i un tumult!

Şi când e din ciocolată
De copii este dorit!
Este dulce-n forma dată
Iepurică cel vestit!

Doar că are-o supărare!
Când Hristos e ÎNVIAT,
Nu-l aşteaptă fiecare
De Paştele-adevărat!

-Dar… le dau cadouri multe!
Spune el tare mirat,
Vor la Slujbe să asculte,
Cine i-a răscumpărat!

Mielul Sfânt, pe lemnul Crucii
Ştiu şi eu, e minunat!
Şi că-n veci, darul luminii
Nimeni nu l-a terminat!

Dar de ce mă uită sute
După ce cadou le-am dat,
Merg la mama s-o-ntreb iute:
Mielul e mai căutat?

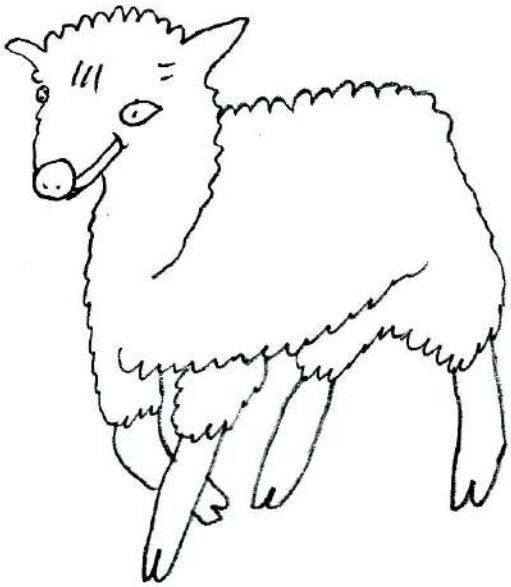

Peştişorul auriu

Un băiat şi c-o fetiţă
Aşteptau lângă pârâu
Ca să prindă c-o undiţă,
Peştişorul auriu!

Fata strigă bucuroasă:
-Haide!, haide!,unde eşti?,
Să te prind, să mergi acasă,
Visele să-mi împlineşti!

Îmi doresc o păpuşică...
Pe Hannah Montana vreau!
Şi-o baghetă mititică
Să-mi cânte când vrajă-i dau.

-Nu-i cinstit!... strigă băiatul,
Dorinţe, poate doar trei!
Şi e greu cu împărţitul
Eu, una!...tu două vrei?

Eu doresc să-mi împlinească...
Un robot să am vrăjit,
El să-mi scrie, să citească
Când sunt, poate,…obosit!

Iar bagheta se împarte,
Amândoi o folosim!
Eu jumate, tu o parte
Peştişorul, să-l găsim!...

-Uită-te, trage de plută!
Saltă!... a strigat fetiţa,
Dar din apa foarte multă
Oac,oac, oac!..sare… broscuţa!

S-au speriat atât de tare!...
Nu mai cred deloc în peşti!...
Povestea are valoare
Doar în carte, când citeşti!

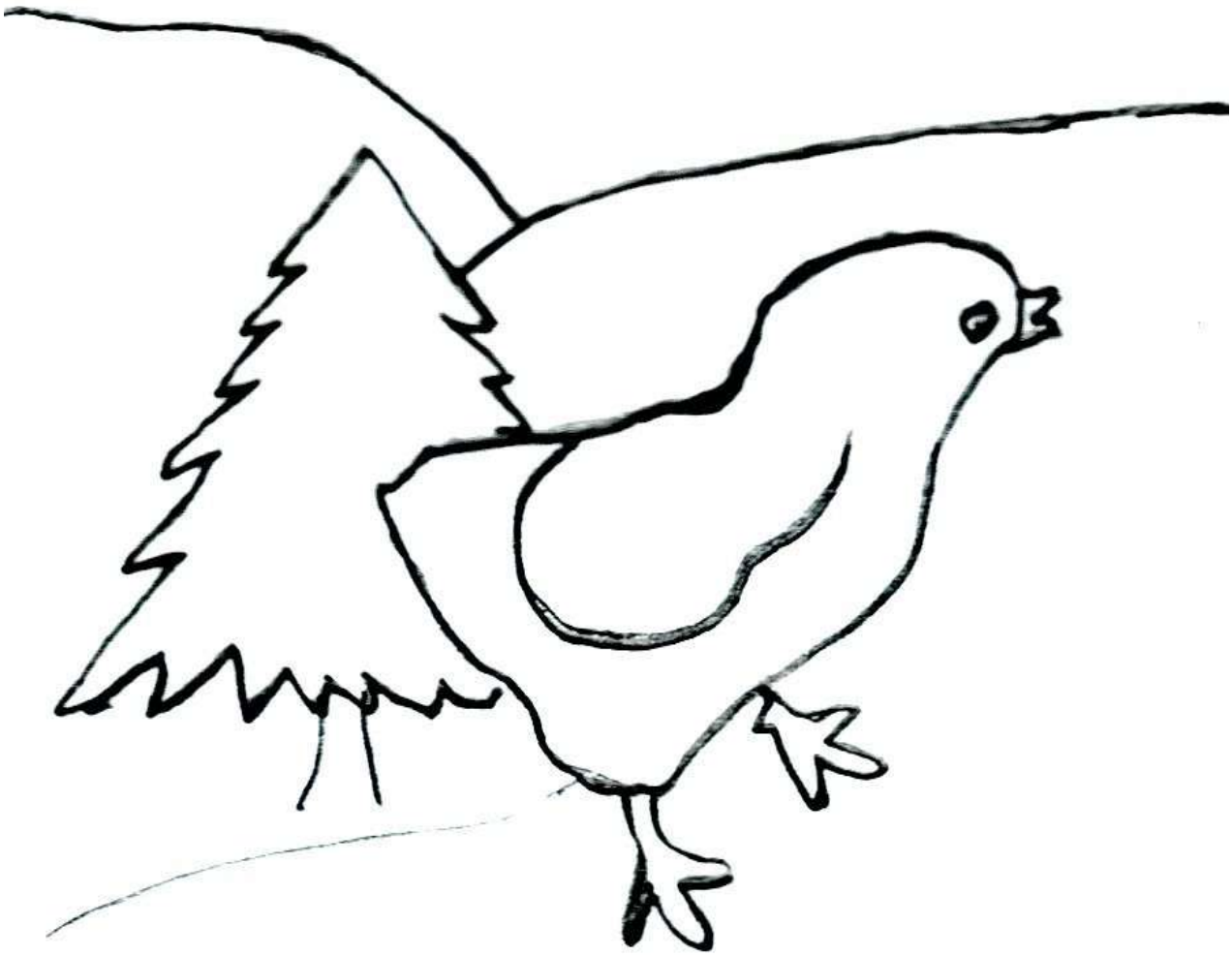

Rex

Rex mi-e un prieten bun
Şi are păru negru-brun,
Latră la copii pe drum
Şi la păsări … de nebun.

Îl alungă pe motan
Că-i bea lapte din borcan,
Dar tovarăş şi-a făcut
Pe răţoi, când l-a văzut.

Ziua toată-l măcăie,
El crede că-l mângâie,
Împărţind acelaşi loc
Făr-a se certa deloc.

Dacă-n lanţ îl ţin legat
Lacrimi varsă supărat,
Nici mâncare nu mai vrea
Şi nici apă nu mai bea.

De-i sătul sau mofturos,
Sapă groapă pentru os
Şi-l ascunde frumuşel
Să nu dea nimeni de el!

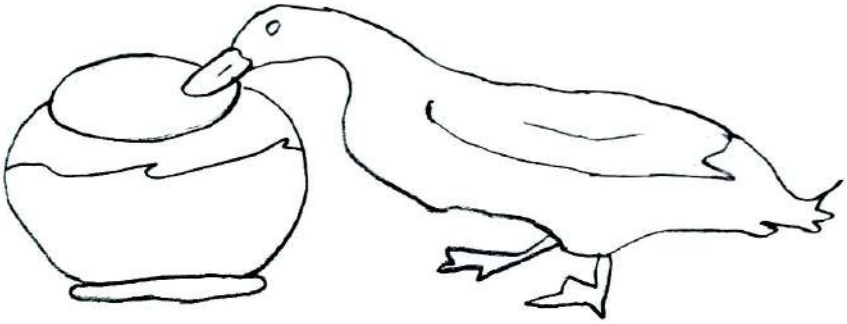

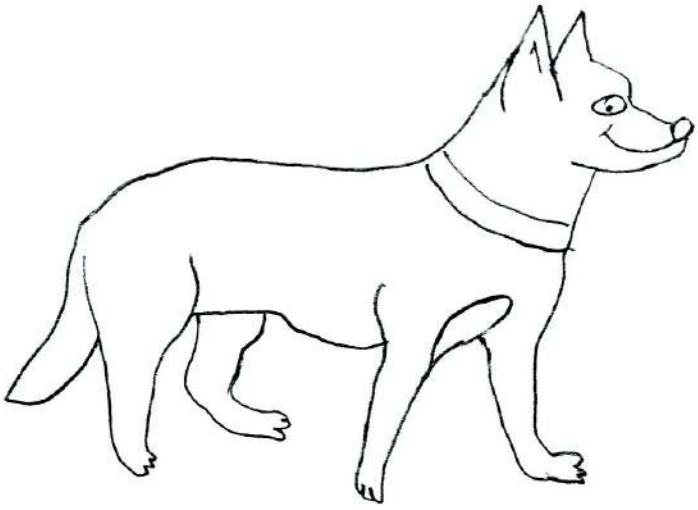

Tomiţă

La bunici, în grădiniţă,
Un circar dă din lăbuţe,
Motănelul lor, Tomiţă
Vrea să prindă vrăbiuţe!

Tumbe face, salturi-nalte
Cu limbuţa într-o parte,
Părul alb, urechi spălate...
Dar de poftă n-are parte!

Face zbor cu forţă mare
De pe gard, pe o crenguţă
Dorind prada iute sare
Cu gheara în vrăbiuţă!

Dar jos, cade doar c-o pană
Şi c-o supărare mare
Scuturându-se din blană
Se îndreaptă spre cărare...

Cip-ciripul nu-i mai place
Că-i stârneşte doar ruşine,
Aventura clovn îl face
Chiar de şoareci prinde bine!

POSTFAȚĂ

Când ai minte

Când ai minte, foloseşte-o!
Printr-un sport, hai, oboseşte-o!
Cât mai des, din cărţi citeşte,
Sau orice, nu sta! **GÂNDEŞTE!**

Că şi ea-i cu muşchi, voinica,
Vrea să crească, mititica!
Pune mâna deci pe **CARTE**
Ca în viaţă, să ai **PARTE!**

Ea-i fetiţă educată
Ce prin carte vrea săltată,
Să-nmulţească neuronii
Ca măicuţa, pruncuşorii.

Nu privi la carapace,
Că în ţeastă, loc îşi face!
Că păstrează doar ce-i bun
Să nu fi un biet nebun.

Dar de stă să odihnească,
Nu cumva să obosească,
Amorţeşte-n noapte neagră,
Zău, copile, nu-i de şagă!

Haide, pune-o să adune
Tot ce e mai bun în lume.
Doar aşa, copilul meu,
Vei trăi frumos **MEREU!**

CUPRINS

Cuvânt folositor către utilizator
Cititorule,

I. Despre anotimpuri

Primăvara, de Paşti
8 Martie
Vara
Păsările
Toamna
Iarna, la sat
La derdeluş
Iarna, de Crăciun
Bradul veşnic viu

II. Despre aripi

Aripi de copil
Creionul
Păpuşica
Doi şi două
Devenire
Cu scăderea…e mai greu
Scufiţa Roşie
Bunica
Ploaia
La circ
Mingea
Prezentare
Carnaval
Eu sunt mică sau sunt mare?
Ochii Mamei
Vraja dragostei
Stele surori
Orăşanul
Calculatorul
Televizorul

III. Despre animale

Vulpea
Şoricelul
Broscoiul
Musca şi puricele
Doi pui
Cocoşelul
Veveriţa

Iepuraşul nu-i ca mielul
Peştişorul auriu
Rex
Tomiţă

IV. Postfaţă

Când ai minte

Cuprins